

طراحی بهینه آزمایش‌های چندپاسخی توسط برنامه‌ریزی

ماتریسی

علی باباپور آتشگاهⁱ؛ عباس سیفیⁱⁱ

چکیده

در عمل اغلب آزمایش‌ها چندپاسخی هستند و بدلیل همبستگی پاسخ‌ها هزینه زیاد مدل‌سازی جداگانه آنها طراحی آزمایش‌های چندپاسخی ضروری است. تولید طرح بهینه چندپاسخی یکی از مسایل سخت بهینه‌سازی است. سه الگوریتم عمومی برای تولید طرح بهینه چندپاسخی ارائه شده است که هر سه، طرح پیوسته بهینه تولید می‌کنند و روشی برای تولید طرح گسسته بهینه در ادبیات موضوع گزارش نشده است. مشکلات الگوریتم‌های موجود عبارتند از: نیاز به حل مسایل بهینه‌سازی متعدد، عملیات دستی پیچیده و زمانبر، کندی و کارایی پایین و پیچیدگی تحلیل حساسیت طرح‌های تولید شده. در این مقاله، یک مدل‌سازی جدید برای مسأله طراحی بهینه آزمایش‌های چندپاسخی با استفاده از برنامه‌ریزی ماتریسی پیشنهاد شده است. مدل پیشنهادی بدلیل حل یک مسأله بهینه‌سازی بجای حل مسایل متعدد، بهره‌گیری از الگوریتم‌های نقاط داخلی و مکانیزه شدن عملیات آن نسبت به روش‌های موجود سریعتر است. مدل پیشنهادی قابلیت تولید طرح گسسته و طرح پیوسته بهینه را دارد. حل‌پذیری مدل پیشنهادی و سهولت تحلیل حساسیت طرح‌های تولید شده با حل چند مسأله نمونه نشان داده شده است. با تعریف چندین معیار، ویژگی‌های مدل پیشنهادی با الگوریتم‌های موجود مقایسه شده است.

کلمات کلیدی :

طراحی بهینه آزمایش‌های چندپاسخی؛ برنامه‌ریزی ماتریسی؛ مدل‌های خطی چندپاسخی

Optimal Design of Multi-Response Experiments Using Semi-Definite Programming

Ali Babapour Atashgah; Abbas Seifi

ABSTRACT

Real-world experiments are often multi-response. The correlation between responses and the cost of experimenting lead one to cast the problem as a multi-response model. Generation of a multi-response optimal design is a challenging problem. There exist three general algorithms and all of them generate approximate design and no method for multi-response n-exact design has been cited in the literature. The existing methods have some drawbacks such as the necessity of solving many optimization problems in the process of generating an optimal design, cumbersome manual operations and the complexity of performing sensitivity analysis. In this paper, we propose a Semi-Definite Programming (SDP) model for multi-response optimal design. The proposed method is efficient because of solving a one shot optimization problem instead of many optimization problems, enjoying the recent advancements of interior-point solution algorithms and elimination of cumbersome manual operations. The proposed model has been tested on several test problems and proved to be very efficient since the optimal designs were found very quickly in all cases. The

ⁱ دانشجوی دکتری مهندسی صنایع؛ دانشگاه صنعتی امیرکبیر: ababapour@aut.ac.ir

ⁱⁱ مولف مخاطب؛ دانشیار دانشکده مهندسی صنایع؛ دانشگاه صنعتی امیرکبیر: aseifi@aut.ac.ir

robustness of the generated designs with respect to the variance-covariance matrix is also assessed for those test problems in order to show how sensitivity analysis can be performed. The characteristics of the proposed method are also compared with those of other existing methods.

KEYWORDS:

Multi-Response D-Optimal Designs; Semi-Definite Programming, and Multi-Response Linear Models.

۱- مقدمه

جاناندرکن و سریواستوا^۱ است که از طرح‌های استاندارد برای آزمایش‌های چندپاسخی استفاده کرده‌اند [۱۴]. همچنین ویجسنها^۱ در سال ۱۹۸۴ الگوریتمی توسعه داده است که با ماتریس کورایانس تخمینی پاسخ‌ها طرح تولید می‌کند [۱۵]. کرافت و شافر^۲ بصورت تحلیلی برای مدل‌های دوپاسخی خاصی طرح بهینه محاسبه کرده‌اند [۱۶]. ایمحوف^۳ در سال ۲۰۰۰ کار کرافت و شافر را گسترش داده است [۱۷]. در دو مقاله اخیر، شکل مدل فرضی خیلی محدود کننده است. بیشف^۴ با اثبات سه قضیه بدنبال آن است که شرایطی را برای ماتریس کورایانس پاسخ‌ها ارایه کند که طرح گسسته بهینه مشاهدات ناهمبسته، برای مشاهدات همبسته نیز بهینه باشد و سعی کرده است که نتایج حاصل را به چندپاسخی تعمیم دهد [۱۸]. چانگ^۵ در سال ۱۹۹۴ ویژگی‌هایی برای طرح بهینه چندپاسخی بدست آورده است که در صورت تامین شدن آنها می‌توان از طرح بهینه تکپاسخی برای آزمایش‌های چندپاسخی استفاده کرد [۱۹]. همچنین چانگ در سال ۱۹۹۷ الگوریتمی را برای تولید طرح نزدیک بهینه چندپاسخی ارایه کرده است [۲۰]. بطور خلاصه، با بررسی ادبیات طراحی بهینه آزمایش‌های چندپاسخی، می‌توان گفت که تاکنون سه الگوریتم برای تولید طرح پیوسته بهینه چندپاسخی ارایه شده است که عبارتند از:

۱- الگوریتم فدوروو.

۲- الگوریتم چانگ.

۳- الگوریتم ویجسنها.

با بررسی آنها می‌توان گفت هر سه آنها قابلیت تولید طرح پیوسته را داشته و الگوریتم فدوروو و ویجسنها طرح بهینه D را تولید می‌نمایند و الگوریتم چانگ در شرایطی خاص طرح بهینه D و در اغلب موارد طرح نزدیک بهینه را تولید می‌کند. مشکلات الگوریتم‌های موجود عبارتند از: نیاز به حل مسایل بهینه سازی متعدد، عملیات دستی پیچیده و زمانبر، کندی و کارایی پایین و پیچیدگی تحلیل حساسیت طرح تولید شده. همچنین روشی عمومی برای تولید طرح گسسته بهینه در ادبیات موضوع گزارش نشده است.

در صورت ارایه مدلی که بتواند بجای حل چندین مسأله بهینه‌سازی، با یک بهینه‌سازی طرح بهینه را تولید نماید قطعاً چنین رویکردی بهبود چشم‌گیری در تولید طرح بهینه چندپاسخی ایجاد می‌کند. هدف این مقاله ارایه چنین رویکردی

طراحی و تحلیل آزمایش‌ها^۱ یکی از شاخه‌های آمار کاربردی است که استفاده از آن افزایش بهره‌وری آزمایش‌ها را در پی دارد. در صورتیکه هر اجرا آزمایش یک پاسخ در پی داشته باشد به چنین آزمایشی، آزمایش تکپاسخی گفته می‌شود و در صورتیکه هر اجرا آزمایش منجر به بیش از یک پاسخ شود به چنین آزمایشی، آزمایش چندپاسخی اطلاق می‌گردد. منظور از طرح آزمایش تعیین نحوه ترکیب مقادیر عوامل است که در آن مشخص می‌شود در هر اجرا هر عامل در چه مقداری تنظیم شده و آزمایش به اجرا درمی‌آید.

با مرور ادبیات گسترده طراحی بهینه آزمایش‌های تکپاسخی می‌توان گفت که کاربرد طراحی بهینه آزمایش‌ها در حوزه‌های مختلف علوم از قبیل مهندسی، پزشکی، داروسازی و علوم اجتماعی رو به افزایش است [۱]. در طراحی بهینه آزمایش‌های تکپاسخی از روش‌های تحلیلی، بهینه‌سازی، الگوریتم‌های جستجو و الگوریتم‌های ابتکاری^۲ استفاده شده است. از آنجا که هدف مقاله حاضر بررسی مسأله طراحی بهینه آزمایش‌های چندپاسخی است، به تعداد خیلی کمی از مقالات تکپاسخی اشاره می‌شود [۲] - [۱۰].

در عمل، اغلب آزمایش‌ها چندپاسخی هستند و بدلیل همبستگی بین پاسخ‌ها و یا هزینه چشم‌گیر مدل‌سازی جداگانه پاسخ‌ها طراحی بهینه آزمایش‌های چندپاسخی ضرورت می‌یابد [۱۱]. مسأله طراحی بهینه آزمایش‌های چندپاسخی، تعمیم‌یافته مسأله طراحی بهینه آزمایش‌های تکپاسخی است. با توجه به گستردگی مسایل آزمایش‌های چندپاسخی در عمل و برخلاف مسایل تکپاسخی تحقیقات زیادی روی طراحی بهینه آزمایش‌های چندپاسخی به انجام نرسیده است [۱۲]. اولین مقاله طراحی آزمایش‌های چندپاسخی در سال ۱۹۶۶ توسط دراپر و هانترا^۳ نوشته شده است. در این مقاله دراپر و هانترا معیاری را برای انتخاب نقاط آزمایشی که باید به طرح موجود اضافه شوند توسعه داده‌اند [۱۲]. فدوروو^۴ در سال ۱۹۷۲ در فصلی از کتاب خود ضمن تعمیم برخی از اصول و قضایای طرح بهینه تکپاسخی از جمله قضیه عمومی هم‌ارزی، الگوریتمی جهت تولید طرح پیوسته بهینه برای آزمایش‌های چندپاسخی ارائه کرده است [۴]. مطالعات بعدی و گسترش مفاهیم طراحی آزمایش‌های چندپاسخی مربوط به روی،

است. در این مقاله مسأله طراحی بهینه آزمایش‌های چندپاسخی در قالب برنامه‌ریزی ماتریسی مدل‌بندی و حل شده است. مدل پیشنهادی قابلیت تولید طرح پیوسته بهینه و طرح گسسته بهینه را دارد. مدل پیشنهادی، توسعه مدل تک‌پاسخی بوید و وندبرگه^[۲۱] به آزمایش‌های چندپاسخی است.

ساختار مقاله چنین است: در بخش دوم مقاله تعاریف و تئوری مورد نیاز ارائه شده است. بخش سوم به بررسی الگوریتم‌های موجود می‌پردازد و در بخش چهارم مدل پیشنهادی تشریح شده است. بخش پنجم به نتایج محاسباتی و بخش ششم به بحث و مقایسه الگوریتم‌های موجود با مدل پیشنهادی تخصیص یافته است و در بخش هفتم جمع‌بندی و نتیجه‌گیری ارائه شده است.

۲- تعاریف و تئوری طراحی بهینه آزمایش‌ها

۲-۱- طرح آزمایش

بطور کلی می‌توان طرح آزمایش را به دو دسته تقسیم کرد (۱) طرح پیوسته^[۲] (۲) طرح گسسته^[۳]. طرح پیوسته که با ξ نشان داده می‌شود با رابطه (۱) تعریف شده و دارای دو ردیف است که ردیف اول نشان‌دهنده مختصات نقاط آزمایش و ردیف دوم نیز نشان‌دهنده درصدی از کل آزمایش‌ها (λ_i) است که باید در نقطه \mathbf{x}_i اجرا شود $\lambda_i \geq 0$ و مجموع λ_i ‌ها نیز باید برابر یک باشد.

$$\xi = \begin{Bmatrix} \mathbf{x}_1 & \dots & \mathbf{x}_N \\ \lambda_1 & \dots & \lambda_N \end{Bmatrix} \quad (1)$$

طرح گسسته با $\xi(N)$ نشان داده شده و با رابطه (۲) تعریف می‌گردد. این طرح نیز مثل طرح پیوسته دو ردیف دارد که در ردیف اول نقاط آزمایش نشان داده شده و در ردیف دوم n_i تعداد آزمایش‌هایی را که باید در \mathbf{x}_i انجام شود نشان می‌دهد. پیوسته یا گسسته بودن یک طرح آزمایش براساس سطر دوم رابطه‌های (۱) و (۲) تعریف می‌شود.

$$\xi(N) = \begin{Bmatrix} \mathbf{x}_1 & \dots & \mathbf{x}_N \\ n_1 & \dots & n_N \end{Bmatrix} \quad (2)$$

۲-۲- مدل خطی چندپاسخی

یک مدل خطی چندپاسخی (خطی نسبت به پارامترهای مدل) بصورت زیر نشان داده می‌شود:

$$\mathbf{Y}_i = \mathbf{X}_i \boldsymbol{\beta}_i + \boldsymbol{\varepsilon}_i \quad i = 1, \dots, r \quad (3)$$

مدل (۳)، بدون اندیس i یک مدل تک‌پاسخی است. در آزمایش‌های چندپاسخی تعداد r پاسخ بصورت هم‌زمان مورد بررسی قرار می‌گیرد. در مدل (۳)، بردار \mathbf{Y}_i بردار $n \times 1$ مشاهدات

پاسخ i ام، \mathbf{X}_i ماتریس $n \times p_i$ که p_i نشان‌دهنده پارامترهای مدل i ام است. هر سطر ماتریس \mathbf{X}_i تابعی است از فرم مدل i ام که فرم کلی آن برابر است با $f_i^T(\mathbf{x}_j)$. هر سطر ماتریس \mathbf{X}_i تابعی است از مدل i ام و هر نقطه طرح آزمایش $\mathbf{x}_j = (x_{j1}, \dots, x_{jq})$ نشان‌دهنده نحوه تنظیم q عامل می‌باشد و $\mathbf{x}_j \in \mathcal{X}$ که \mathcal{X} نشان‌دهنده فضای طراحی می‌باشد. فضای طراحی از اشتراک دامنه تغییرات عوامل بدست می‌آید. $\boldsymbol{\beta}_i$ بردار مجهولات مدل به ابعاد $p_i \times 1$ می‌باشد که آزمایشگر بدنبال تخمین آنها است. $\boldsymbol{\varepsilon}_i$ بردار خطای پاسخ i ام است که فرض می‌شود برداری تصادفی به ابعاد $n \times 1$ با توزیع نرمال باشد. همچنین فرض می‌شود که

$$E(\boldsymbol{\varepsilon}_i) = 0$$

$$\begin{aligned} \text{Var}(\boldsymbol{\varepsilon}_i) &= \sigma_{ii} \mathbf{I}_n & i &= 1, \dots, r \\ \text{Cov}(\boldsymbol{\varepsilon}_i, \boldsymbol{\varepsilon}_j) &= \sigma_{ij} \mathbf{I}_n & i, j &= 1, \dots, r \quad i \neq j \end{aligned} \quad (4)$$

ماتریس کواریانس پاسخ‌ها با $\boldsymbol{\Sigma}$ نشان داده می‌شود و ماتریسی است به ابعاد $r \times r$ و برابر است با:

$$\boldsymbol{\Sigma} = (\sigma_{ij}) \quad (5)$$

در این مقاله فرض شده است می‌توان $\boldsymbol{\Sigma}$ را با استفاده از تخمین‌زننده سازگار پیشنهادی زلنر^[۴] مطابق با رابطه (۶) و با استفاده از داده‌های در دسترس تخمین زد [۲۲]. در صورتیکه ماتریس کواریانس پاسخ‌ها برای مدل دوپاسخی و بطور مشابه برای چندپاسخی بصورت $\begin{bmatrix} 1 & \rho \\ \rho & 1 \end{bmatrix}$ با $-1 \leq \rho \leq 1$ باشد می‌توان از آن در مدل پیشنهادی استفاده کرد و برای مقادیر مختلف ρ طرح تولید نمود.

$$\hat{\sigma}_{ij} = \frac{\mathbf{y}_i^T [\mathbf{I}_n - \mathbf{X}_i (\mathbf{X}_i^T \mathbf{X}_i)^{-1} \mathbf{X}_i^T] [\mathbf{I}_n - \mathbf{X}_j (\mathbf{X}_j^T \mathbf{X}_j)^{-1} \mathbf{X}_j^T] \mathbf{y}_j}{n} \quad i, j = 1, \dots, r \quad (6)$$

$$\hat{\boldsymbol{\Sigma}} = (\hat{\sigma}_{ij});$$

در صورت انجام n آزمایش می‌توان مدل (۳) را بصورت ماتریسی مطابق با رابطه (۷) نوشت:

$$\mathbf{Y} = \mathbf{X} \boldsymbol{\beta} + \boldsymbol{\varepsilon} \quad (7)$$

که \mathbf{Y} بردار مشاهدات به ابعاد $1 \times r \cdot n$ و برابر با $\mathbf{Y}^T = [\mathbf{Y}_1^T, \dots, \mathbf{Y}_r^T]$ است. \mathbf{X} ماتریس قطری بلوکی است که بصورت $\mathbf{X} = \text{diag}(\mathbf{X}_1, \dots, \mathbf{X}_r)$ نشان داده می‌شود. بردار پارامترهای مدل $\boldsymbol{\beta}$ بصورت $\boldsymbol{\beta}^T = [\boldsymbol{\beta}_1^T, \dots, \boldsymbol{\beta}_r^T]$ تعریف می‌شود که برداری به ابعاد $1 \times p$ و $p = \sum_{i=1}^r p_i$ است. بردار خطای مدل، برابر با $\boldsymbol{\varepsilon}^T = [\boldsymbol{\varepsilon}_1^T, \dots, \boldsymbol{\varepsilon}_r^T]$ برداری

تصادفی به ابعاد $1 \times r \cdot n$ است.

اینجا لازم است به ضرب کرونکر^{۱۰} اشاره شود. ضرب کرونکر با نماد \otimes نشان داده شده و برای دو ماتریس $A \in R^{k \times m}$ و $B \in R^{l \times n}$ ماتریسی به ابعاد $kl \times mn$ با تعریف زیر است [۴]:

$$A \otimes B = \begin{bmatrix} a_{11}B & \cdots & a_{1m}B \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{kl}B & \cdots & a_{km}B \end{bmatrix} \quad (۸)$$

ماتریس کواریانس خطای ε بصورت زیر نشان داده می‌شود:

$$\Delta = \Sigma \otimes I_n \quad (۹)$$

بهترین تقریب‌زننده ناریب خطی^{۱۱} برای β با استفاده از روش حداقل مربعات تعمیم‌یافته بصورت زیر معرفی شده است:

$$\hat{\beta} = (X^T \Delta^{-1} X)^{-1} X^T \Delta^{-1} Y \quad (۱۰)$$

که در آن Δ طبق رابطه (۹) تعریف شده و Σ قابل تخمین و نامنفرد است. ماتریس کواریانس $\hat{\beta}$ برابر است با:

$$Var(\hat{\beta}) = (X^T \Delta^{-1} X)^{-1} \quad (۱۱)$$

ابعاد ماتریس کواریانس $\hat{\beta}$ برابر با $p \times p$ می‌باشد. ماتریس $Var(\hat{\beta})$ نشان‌دهنده میزان اطلاعات طرح و به عبارتی دیگر نشانگر دقت تخمین است. تخمین پاسخ‌ها در $X = (x_1, \dots, x_q)$ به صورت زیر است:

$$\hat{Y}(x) = F^T(x) \hat{\beta} \quad (۱۲)$$

که $F^T(x) = \text{diag}(f_1^T(x), \dots, f_r^T(x))$ ماتریسی قطری بلوکی $r \times p$ است و $f_i^T(x)$ سطر i ام ماتریس X_i در نقطه x می‌باشد. ماتریس اطلاعات طرح ξ مطابق با رابطه (۱۲) و ماتریس کواریانس $\hat{Y}(x)$ مطابق با رابطه (۱۴) تعریف شده است. ابعاد ماتریس کواریانس $\hat{Y}(x)$ $r \times r$ است.

$$M(\xi, \Sigma) = \int_x F(x) \Sigma^{-1} F^T(x) \xi(dx) \quad (۱۳)$$

$$D(x, \xi, \Sigma) = F^T(x) M^{-1}(\xi, \Sigma) F(x) \quad (۱۴)$$

۳-۲- برنامه‌ریزی ماتریسی

برنامه‌ریزی ماتریسی شاخه جدیدی از برنامه‌ریزی ریاضی است که در ده سال گذشته مورد توجه محققان قرار گرفته است. برنامه‌ریزی ماتریسی در حوزه‌های مختلف علوم از قبیل مهندسی، آمار، مالی، بهینه‌سازی ترکیبی^{۱۲} و بهینه‌سازی کلی^{۱۳} مورد استفاده واقع شده است. بکارگیری الگوریتم‌های نقاط داخلی در حل مسایل برنامه‌ریزی ماتریسی محققان را بر آن داشته است با استفاده از این نوع برنامه‌ریزی به مدل‌سازی و

حل مسایل کاربردی بزرگ پردازند. در این الگوریتم‌ها تابع حجم محاسبات از درجه چندجمله‌ای و کارایی آنها در عمل ثابت شده است [۲۱]، [۲۲]، [۲۶]. یکی از گویای برنامه‌ریزی ماتریسی عبارت است از:

$$\text{Min } c^T \lambda + \log \det G(\lambda)^{-1}$$

subject to:

$$G(\lambda) = G_0 + \lambda_1 G_1 + \dots + \lambda_m G_m \succ 0$$

$$B(\lambda) = B_0 + \lambda_1 B_1 + \dots + \lambda_m B_m \succ = 0$$

(۱۵)

که در آن ماتریس‌های $R^{l \times l}$ $G_i = G_i^T$ و $R^{m \times m}$ $B_i = B_i^T$ و بردار $c^T \in R^m$ داده‌های مدل و معلوم هستند. محدودیت $B(\lambda) \succ = 0$ به معنی نیمه‌معین مثبت بودن ماتریس $B(\lambda)$ است و محدودیت $G(\lambda) \succ 0$ به معنی معین مثبت بودن ماتریس $G(\lambda)$ است. همچنین $\lambda \in R^m$ متغیر تصمیم مدل می‌باشد. استفاده از تابع لگاریتم باعث بهبود عملکرد الگوریتم‌های حل می‌شود.

۳- بررسی الگوریتم‌های موجود

همانطور که در بخش ۱ توضیح داده شد سه الگوریتم عمومی برای تولید طرح پیوسته بهینه D چندپاسخی وجود دارد. الگوریتم فدوروو پایه الگوریتم‌های ویجسنا (۱۹۸۴) و چانگ (۱۹۹۷) است. در این بخش برای فراهم ساختن پایه‌ای مشترک برای مقایسه الگوریتم‌های موجود با مدل پیشنهادی، قدم‌های اصلی الگوریتم فدوروو تشریح شده است.

الگوریتم فدوروو با یک طرح اولیه دلخواه شروع می‌شود و نقطه‌ای از فضای طراحی را که در آن اثر $(Trace)$ ماتریس واریانس تخمین پاسخ‌ها بیشترین مقدار را دارد یافته و به طرح قبلی اضافه می‌کند. این فرایند تا برآورده شدن معیار توقف و بدست آمدن طرح بهینه ادامه می‌یابد. قدم‌های این الگوریتم در ادامه ارایه شده است.

۱- طرح اولیه ξ_0 را طوری انتخاب نمایید که ماتریس $M(\xi_0, \Sigma)$ نامنفرد باشد و قرار دهید: $i = 0$.

۲- با حل مسأله بهینه‌سازی زیر نقطه x_i را پیدا کنید.

$$\text{Max}_{x \in Z} \text{Trace}[\Sigma^{-1} D(x, \xi_i, \Sigma)]$$

۳- با بررسی معیار توقف زیر در خصوص ادامه یا توقف فرایند، تصمیم‌گیری نمایید. در این معیار، δ مقداری کوچک، مثبت و معلوم است و p تعداد پارامترهای مدل را نشان می‌دهد.

$$|\text{Trace}[\Sigma^{-1} D(x_i, \xi_i, \Sigma)] - p| \leq \delta$$

در صورت برآورده شدن این شرط فرایند را ادامه ندهید.

مقدار را داشته باشد. پس می‌توان گفت که هدف مسأله طراحی بهینه آزمایش‌های چندپاسخی یافتن طرحی است که درمیان ماتریس کواریانس تخمین‌زننده پارامترها کمینه شود. به عبارتی دیگر:

$$\begin{aligned} \text{Min } \det[\mathbf{X}^T \mathbf{\Delta}^{-1} \mathbf{X}]^{-1} \\ \text{subject to:} \\ \mathbf{x}_i \in \mathcal{X} \quad i=1,2,\dots,N \end{aligned} \quad (16)$$

در مدل (۱۶) طرح بهینه با کمینه‌سازی درمیان یک ماتریس تولید می‌شود.

با استفاده از ماتریس $\mathbf{F}^T(\mathbf{x}) = \text{diag}(\mathbf{f}_1^T(\mathbf{x}), \dots, \mathbf{f}_r^T(\mathbf{x}))$ که در بخش دوم تعریف شد می‌توان $\text{Var}(\hat{\boldsymbol{\beta}})$ را بصورت رابطه (۱۷) تعریف کرد.

$$\text{Var}(\hat{\boldsymbol{\beta}}) = \left[\sum_{i=1}^n \mathbf{F}(\mathbf{x}_i) \mathbf{\Sigma}^{-1} \mathbf{F}^T(\mathbf{x}_i) \right]^{-1} \quad (17)$$

همچنین $\text{Var}(\hat{\boldsymbol{\beta}})$ را براساس K نقطه ممکن می‌توان بصورت زیر نوشت:

$$\text{Var}(\hat{\boldsymbol{\beta}}) = \left[\sum_{j=1}^K n_j (\mathbf{F}(\mathbf{v}_j) \mathbf{\Sigma}^{-1} \mathbf{F}^T(\mathbf{v}_j)) \right]^{-1} \quad (18)$$

باتوجه به رابطه (۱۸) می‌توان گفت که در طرح بهینه از K نقطه ممکن آنهایی شرکت خواهند داشت که n متعلق به آنها بزرگتر از صفر باشد. با استفاده از این تعریف و مدل کلی (۱۶) می‌توان مدل برنامه‌ریزی ماتریسی طرح بهینه D چندپاسخی را بصورت زیر نوشت:

$$\begin{aligned} \text{Min } \log \det \left[\sum_{j=1}^K n_j (\mathbf{F}(\mathbf{v}_j) \mathbf{\Sigma}^{-1} \mathbf{F}^T(\mathbf{v}_j)) \right]^{-1} \\ \text{subject to:} \\ n_1 + \dots + n_K = N, \\ n_j \geq 0, \\ n_j \text{ 's are integers.} \end{aligned} \quad (19)$$

متغیرهای تصمیم مدل (۱۹)، اعداد صحیح n_1, \dots, n_K هستند. n_i نشان‌دهنده این است که در نقطه i ام از K نقطه موجود n_i آزمایش از N آزمایش به انجام می‌رسد. در این مدل N ، $\mathbf{F}(\mathbf{v}_j)$ و $\mathbf{\Sigma}$ معلوم هستند. مدل (۱۹) یک مدل عدد صحیح است. این مدل با استفاده از روش دو مرحله‌ای برنامه‌ریزی ماتریسی و شاخه و کران حل می‌شود. با حل این مدل طرح گسسته بهینه چندپاسخی بدست می‌آید. برای تولید طرح پیوسته بهینه کافی است که محدودیت عدد صحیح مدل (۱۹) آزاد گردد که به همین منظور متغیر λ_j

طرح ξ_i طرح بهینه است. در غیراینصورت به قدم ۴ بروید. ۴- به طرح موجود ξ_i نقطه جدید \mathbf{x}_i با استفاده از رابطه $\xi_{i+1} = (1 - \tau_i) \xi_i + \tau_i \xi_{\mathbf{x}_i}$ اضافه نمایید که در آن τ_i از رابطه زیر بدست می‌آید و $\xi_{\mathbf{x}_i}$ یک طرح یک نقطه‌ای است.

$$\tau_i = \frac{\text{Trace}(\mathbf{\Sigma}^{-1} \mathbf{D}(\mathbf{x}_i, \xi_i, \mathbf{\Sigma})) - p}{p \times (\text{Trace}(\mathbf{\Sigma}^{-1} \mathbf{D}(\mathbf{x}_i, \xi_i, \mathbf{\Sigma})) - 1)}$$

۵- قرار دهید: $i = i + 1$ و به قدم ۲ بروید.

این الگوریتم‌ها طرح بهینه را با یافتن و اضافه کردن نقاطی از فضای طراحی تولید می‌نمایند که در آنها واریانس تخمین پاسخ‌ها بیشترین مقدار را دارد. الگوریتم چانگ به الگوریتم فدوروو خیلی شبیه است تنها تفاوت آن در نحوه انتخاب طرح اولیه است. چانگ طرح اولیه را از اجتماع طرح‌های بهینه تک‌پاسخی می‌سازد. همچنین تفاوت اصلی الگوریتم ویجسنها در تخمین و استفاده از $\mathbf{\Sigma}$ به جای معلوم فرض کردن آن با استفاده از داده‌های حاصل از آزمایش است. ویژگی‌های مهم این الگوریتم‌ها عبارتند از:

۱- همگرایی آنها به طرح بهینه، وابستگی خیلی زیادی به کیفیت طرح اولیه دارد.

۲- در هر تکرار الگوریتم لازم است با عملیاتی زمانبر و خسته کننده ماتریس $\mathbf{M}(\xi, \mathbf{\Sigma})$ و عبارت $\text{Trace}[\mathbf{\Sigma}^{-1} \mathbf{D}(\mathbf{x}, \xi, \mathbf{\Sigma})]$ دستی محاسبه شوند.

۳- الگوریتم در قدم ۲ در هر تکرار برای پیدا کردن نقطه جدید یک مسأله بهینه‌سازی بدون محدودیت را حل می‌کند که با افزایش تعداد عامل‌ها و تعداد پاسخ‌های مدل، تشکیل و حل آنها زمان قابل توجهی را به خود اختصاص می‌دهند. این سوال به ذهن خطور می‌کند آیا می‌توان طرح بهینه را در زمان کمتر و با یک بهینه‌سازی با ابعاد بزرگتر تولید کرد؟

۴- از منظر تئوری حدی برای تعداد تکرارهای الگوریتم تا همگرایی به طرح بهینه وجود ندارد.

هدف اصلی این مقاله آرایه روشی است که علاوه بر برطرف ساختن مشکلات روش‌های موجود بتواند طرح بهینه گسسته را نیز تولید نماید.

۴- مدلی جدید برای طرح بهینه D چندپاسخی

با استناد به تعریف بخش قبل، یک طرح آزمایش با تعیین نقاط و تعداد (یا نسبت) آزمایش در هر نقطه تعریف می‌شود. حال فرض کنید که فضای طراحی به K نقطه آزمایش $(\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_K \in \mathcal{X})$ افزاز شده است. طرحی بهینه خواهد بود که N آزمایش را بنحوی به K نقطه تخصیص دهد که واریانس پارامترهای تخمینی با آن در بین سایر طرح‌ها کمترین

$$\chi = \{\mathbf{x} = (x_1, x_2, x_3) : -1.73 \leq x_j \leq 1.73, j = 1, 2, 3\}$$

$$\Sigma = \begin{bmatrix} 2 & 0.4 \\ 0.4 & 1 \end{bmatrix}$$

برای تولید طرح گسسته بهینه‌ای با ۲۰ آزمایش، فضای طراحی به پنجاه نقطه آزمایش با استفاده از طرح بهینه ویجسنا و افزودن سایر نقاط افزاز شد. مدل (۱۹) نوشته شد و با استفاده از ابزار YALMIP در محیط MATLAB حل گردید که طرح بهینه بدست آمده در ستون n-exact جدول (۱) نشان داده شده است. همچنین طرح پیوسته این مسأله با نوشتن مدل (۲۱) و حل آن در ستون $\lambda^{(1)}$ جدول (۱) ارائه شده است. مقدار تابع هدف مدل پیشنهادی با طرح پیوسته بهینه تولید شده برابر با (-۲۲/۹۶۷۳) است ولی مقدار این معیار با طرح ویجسنا برابر با (-۳/۰۳۴۸) است. مقدار تابع هدف مدل نشان‌دهنده لگاریتم واریانس تخمین‌زننده پارامترها است. با مقایسه این دو مقدار روشن است که طرح بهینه پیشنهادی بهتر است و واریانس پارامترهای تخمینی با استفاده از آن کمتر خواهد بود.

برای نشان‌دادن سهولت تحلیل حساسیت طرح‌های تولیدی با مدل پیشنهادی، ماتریس کواریانس پاسخ‌ها بصورت $\Sigma = \begin{bmatrix} 1 & \rho \\ \rho & 1 \end{bmatrix}$ پارامتری شد و با انتخاب مقادیر مختلف برای ρ از بازه $\rho \in (-1, 1)$ و حل دوباره مدل (۲۱) حساسیت طرح پیوسته بهینه نسبت به تغییرات ماتریس کواریانس پاسخ‌ها بررسی شد که نتایج حاصل در ستون‌های $\lambda^{(2)}, \dots, \lambda^{(6)}$ جدول (۱) آمده است. همانطور که در جدول (۱) مشهود است طرح پیوسته بهینه حاصل نسبت به Σ مقاوم نیست.

برای اختصار به ارائه نتایج کلی شش مسأله نمونه دیگر همراه با مسأله اول در جدول (۲) بسنده شده است.

۶- مقایسه روش‌های تولید طرح بهینه D چندپاسخی

همانطور که پیشتر گفته شد در ادبیات موضوع سه الگوریتم (۱) فدورو، (۲) ویجسنا و (۳) چانگ برای تولید طرح پیوسته بهینه چندپاسخی ارائه شده است. اگر چه نمی‌توان با مقایسه کمی دو مقدار زمانی در خصوص روش‌ها به صراحت قضاوت نمود، ولی با توجه به اینکه روش پیشنهادی بجای حل چندین مسأله بهینه‌سازی با حل یک مسأله بهینه‌سازی طرح بهینه را تولید می‌نماید و نیز با در نظر گرفتن مراحل متعدد حذف شده، می‌توان گفت مدل پیشنهادی طرح بهینه را در

بصورت $\lambda_j = n_j / N$ تعریف شده است که در آن λ_j نشان‌دهنده نسبتی از کل آزمایش‌ها است که در نقطه \mathbf{x}_j انجام می‌شود. حال می‌توان ماتریس $Var(\hat{\beta})$ را براساس λ_j بصورت زیر نوشت:

$$Var(\hat{\beta}) = \frac{1}{N} \left[\sum_{j=1}^K \lambda_j (\mathbf{F}(\mathbf{v}_j) \Sigma^{-1} \mathbf{F}^T(\mathbf{v}_j)) \right]^{-1} \quad (20)$$

با استفاده از رابطه (۲۰) و با صرف نظر کردن از ضریب ثابت $(1/N)$ می‌توان مدل (۱۹) را به شکل مدل (۲۱) بازنویسی کرد.

$$\text{Min log det} \left[\sum_{j=1}^K \lambda_j (\mathbf{F}(\mathbf{v}_j) \Sigma^{-1} \mathbf{F}^T(\mathbf{v}_j)) \right]^{-1}$$

subject to :

$$\mathbf{e}^T \boldsymbol{\lambda} = 1,$$

$$\boldsymbol{\lambda} \geq 0.$$

که در آن $\boldsymbol{\lambda} \in R^K$ متغیر تصمیم مدل و \mathbf{e} بردار یک‌ها است و $\mathbf{F}(\mathbf{v}_j)$ و Σ معلوم هستند. نتیجه حل این مدل تولید طرح پیوسته بهینه چندپاسخی است. مدل‌های پیشنهادی (۱۹) و (۲۱) با استفاده از ابزار YALMIP در محیط MATLAB قابل حل هستند. حل‌پذیری آنها با حل چند مسأله نمونه تست شده است و نتایج آنها در بخش مربوط به نتایج محاسباتی ارائه شده است. مزایای این مدل‌ها در بخش ۶ ارائه شده است.

۵- نتایج محاسباتی

کارایی و حل‌پذیری مدل‌های پیشنهادی با مدل‌سازی و حل چندین مسأله نمونه که قبلاً توسط سایر روش‌ها حل شده بودند تست شد. برای جلوگیری از طولانی‌شدن مقاله در این بخش نتایج حل یک مسأله نمونه بصورت مشروح ارائه شده و به ارائه نتایج کلی شش مسأله نمونه دیگر اکتفا شده است. برای حل مسایل نمونه از یک کامپیوتر شخصی P4 1.6GHz استفاده شده است.

مسأله ۱: این مسأله در سال ۱۹۸۴ توسط ویجسنا حل شده است [۱۴]. این مسأله یک مدل دوپاسخی با سه عامل است. صورت مسأله عبارت است از:

$$Y_1 = \beta_{10} + \beta_{11}x_1 + \beta_{12}x_2 + \beta_{13}x_3 + \beta_{112}x_1x_2 + \beta_{113}x_1x_3 + \beta_{111}x_1^2 + \beta_{133}x_3^2 + \varepsilon_1$$

$$Y_2 = \beta_{20} + \beta_{21}x_1 + \beta_{22}x_2 + \beta_{212}x_1x_2 + \beta_{211}x_1^2 + \beta_{222}x_2^2 + \varepsilon$$

مقایسه با الگوریتم‌های موجود سریعتر تولید می‌نماید. این موضوع

جدول (۱) طرح‌های گسسته و پیوسته بهینه D مسأله ۱

$\lambda^{(6)}$	$\lambda^{(5)}$	$\lambda^{(4)}$	$\lambda^{(3)}$	$\lambda^{(2)}$	$\lambda^{(1)}$	n-exact	x_3	x_2	x_1
$\rho = -0.9$	$\rho = 0$	$\rho = -0.1$	$\rho = +0.5$	$\rho = -0.5$					
۰/۰۲۷۲	۰/۰۴۶۹	۰/۰۵۹۳	۰/۰۵۹۳	۰/۰۵۹۹	۰/۰۵۹۹	۱	۰	۰	۱/۶۸
۰/۰۲۶۳	۰/۰۰۰۹	۱/۶۸	.
۰/۰۶۶	۰/۰۸۲	۰/۰۸۵	۰/۰۸۵	۰/۰۸۵	۰/۰۸۵	۲	.	.	.
۰/۰۶۸۹	۰/۰۷۵۷	۰/۰۸۰۳	۰/۰۸۰۳	۰/۰۸۰۵	۰/۰۸۰۵	۲	-۱/۷۲	-۱/۷۲۹	۱/۷۲۸
۰/۰۹۰۵	۰/۰۸۹۶	۰/۰۸۹	۰/۰۸۹	۰/۰۸۹	۰/۰۸۹	۲	۱/۷۲۹	۱/۷۲۹	۱/۷۲۹
۰/۰۷۳۲	۰/۰۶۶۲	۰/۰۶۷	۰/۰۶۷	۰/۰۶۷۱	۰/۰۶۷۱	۱	۱/۷۱۵	-۱/۷۲۳	-۱/۷۲۵
۰/۰۶۵۶	۰/۰۶۷۳	۰/۰۷۱۳	۰/۰۷۱۳	۰/۰۷۱۵	۰/۰۷۱۵	۱	۱/۷۲۹	۱/۷۲۱	-۱/۷۳
۰/۰۶۶۳	۰/۰۷۱۲	۰/۰۷۴۶	۰/۰۷۴۶	۰/۰۷۴۸	۰/۰۷۴۸	۱	۱/۷۲۹	-۱/۷۲۹	۱/۷۳
۰/۰۸۴۳	۰/۰۸۳۷	۰/۰۸۰۶	۰/۰۸۰۶	۰/۰۸۰۵	۰/۰۸۰۵	۲	۰/۰۲۶	۱/۷۳	-۱/۷۳
۰/۰۴۹	۰/۰۳	۰/۰۱۶۹	۰/۰۱۶۹	۰/۰۱۶۲	۰/۰۱۶۲	.	-۰/۰۴۵	-۱/۷۳	۱/۷۳
۰/۱۰۲۳	۰/۱۰۵۶	۰/۱۰۵۶	۰/۱۰۵۶	۰/۱۰۵۶	۰/۱۰۵۶	۲	-۱/۷۲۸	-۱/۷۳	-۱/۷۲۹
۰/۰۵۵۷	۰/۰۴۶۱	۰/۰۳۵۹	۰/۰۳۵۹	۰/۰۳۵۴	۰/۰۳۵۴	۱	۱/۷۳	-۰/۰۹۶	-۱/۷۳
۰/۰۸	۰/۰۷۷۳	۰/۰۷۵۸	۰/۰۷۵۸	۰/۰۷۵۸	۰/۰۷۵۸	۲	-۱/۷۲۹	۱/۷۲۴	۱/۷۲۹
۰/۰۷۲۱	۰/۰۸۶	۰/۰۸۸۲	۰/۰۸۸۲	۰/۰۸۸۳	۰/۰۸۸۳	۲	-۱/۷۳	۱/۷۳	-۰/۱۵۴
۰/۰۷۲۳	۰/۰۷۱۲	۰/۰۷۰۳	۰/۰۷۰۳	۰/۰۷۰۲	۰/۰۷۰۲	۱	۱/۷۳	-۱/۷۳	-۰/۱۰۱
۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	.	۱/۷۲۲	۱/۷۲۹	۱/۷۲۹

جدول (۲) خلاصه نتایج محاسباتی هفت مسأله نمونه

شماره مسأله	تعداد پاسخ‌های مدل	تعداد عامل‌های مدل	تعداد پارامترهای مدل	تعداد نقاط ممکن	زمان تولید طرح پیوسته بهینه به ثانیه
۱	۲	۳	۱۴	۵۰	۹/۲
۲	۴	۳	۱۹	۱۲۵	۱۰/۹
۳	۲	۲	۹	۵۰	۱/۶
۴	۲	۳	۱۴	۵۰	۶/۵
۵	۲	۴	۲۰	۱۰۰	۶۳/۳
۶	۳	۱	۸	۲۰	۰/۲
۷	۳	۱	۹	۲۰	۰/۷

جدول (۳) ویژگی‌های الگوریتم‌های موجود و روش پیشنهادی

معیارها	الگوریتم فدوروو (۱۹۷۲)	الگوریتم چانگ (۱۹۹۷)	الگوریتم ویجسنا (۱۹۸۴)	مدل باباپور و سیفی
ماتریس واریانس و کورایانس پاسخ‌ها	معلوم	برابر با ماتریس واحد	با انجام آزمایش تخمین زده می‌شود.	معلوم یا با استفاده از داده‌ها قابل تخمین می‌باشد.
طرح اولیه	طرح تصادفی یکتواخت	طرح حاصل از اجتماع طرح‌های بهینه تک‌پاسخه	طرح تصادفی یکتواخت	طرحی دلخواه از نقاط ممکن
کیفیت جواب	طرح بهینه D	طرح نزدیک بهینه D	طرح بهینه D	طرح بهینه D
مدل پاسخ	مدل خطی عمومی	برای برخی از مدل‌های خاص	مدل خطی عمومی	مدل خطی عمومی
فضای طراحی	عمومی	مکعبی	عمومی	عمومی
طرح تولید شده	پیوسته	پیوسته	پیوسته	گسسته و پیوسته
روش تولید طرح	بهینه‌سازی متعدد	بهینه‌سازی متعدد	بهینه‌سازی متعدد	با حل یک بهینه‌سازی

همانطورکه گفته شد عمده مشکل آنها از آنجا ناشی می‌شود که برای تولید طرح بهینه مجبور به حل مسایل بهینه‌سازی متعدد هستند و همین امر یکی از دلایل ناکارآمدی آنها است. این الگوریتم‌ها برای یافتن هر نقطه طرح بهینه مجبور به حل یک مسأله بهینه‌سازی هستند. در این مقاله مسأله طراحی بهینه آزمایش‌های چندپاسخی در قالب برنامه‌ریزی ماتریسی بنحوی مدل‌سازی و حل شد که می‌تواند با یک بهینه‌سازی بجای بهینه‌سازی‌های متعدد طرح بهینه‌را تولید کند. مزیت اصلی مدل پیشنهادی تولید طرح گسسته بهینه است. هر چند که در تولید طرح پیوسته نیز مشکلات روش‌های موجود را برطرف کرده است.

در بررسی ادبیات موضوع اشاره شد که در ۱۵ سال گذشته از روش‌های ابتکاری برای تولید طرح گسسته بهینه تک‌پاسخی استفاده شده است. یکی از کارهای آتی، استفاده از این روش‌ها در طراحی بهینه آزمایش‌های چندپاسخی و مقایسه روش پیشنهادی با آنها خواهد بود. از جمله کارهای آتی دیگر تعمیم مدل پیشنهادی به سایر معیارهای بهینگی از قبیل A و E است.

۸- مراجع

- [۱] Berger, M.P.F. and Wong, W.K., Applied Optimal Designs, Wiley, New York, 2005.
- [۲] Atkinson, A.C., Donev, A.N., Optimum Experimental Designs, Oxford University Press, 1992.
- [۳] Pukelsheim, F., Optimal Design of Experiments, John Wiley & Sons, Inc., 1993.
- [۴] Fedorov, V.V., Theory of Optimal Experiments, Academic Press, Inc., 1972.
- [۵] Boer, E.P.J., Hendrix, E.M.T., Global Optimization Problems in Optimal Design of Experiments in Regression Models, Journal of Global Optimization 18, 385-398, 2000.
- [۶] Cook, R.D., Nachtsheim, C.H., A Comparison of Algorithms for Constructing Exact D-Optimal Designs, Technometrics 22(3), 315-324, 1980.
- [۷] Gaffke, N., Heiligers, B., Algorithms for optimal design with application to multiple polynomial regressions, Metrika 42, 173-190, 1995b
- [۸] Drain, D., Carlyle, W.M., Montgomery, D.C., et al., A genetic algorithm hybrid for constructing optimal response surface designs, Quality and Reliability Engineering International 20(7), 637-650, 2004.
- [۹] Borkowski, J.J., Using a genetic algorithm to generating small exact response surface designs, Journal of Probability and Statistical Science 1 (1), 65-88, 2003.
- [۱۰] Angelis, L., Bora-senta, E., Moyssiadis, C., Optimal exact experimental designs with correlated errors through a simulated annealing algorithms, Computational Statistics & Data Analysis 37, 275-296, 2001.
- [۱۱] Shah, H.K., Montgomery, D.C., Carlyle, W.M., Response surface modeling and optimization in multi-response experiments using seemingly unrelated regression, Quality Engineering 16(3),

با ملاحظه زمان عملیات گزارش‌شده در جدول (۲) قابل نتیجه‌گیری است. همچنین روش پیشنهادی به عملیات دستی پیچیده‌ای مشابه الگوریتم‌های قبلی نیاز ندارد. ویژگی‌های اصلی روش‌های تولید طرح پیوسته بهینه در جدول (۳) خلاصه شده است.

مدل پیشنهادی پاسخ مناسبی برای سوال طرح شده در بخش ۳ است و مزیت اصلی مدل پیشنهادی قابلیت تولید طرح گسسته بهینه برای آزمایش‌های چندپاسخی است که تاکنون در ادبیات موضوع روشی برای آن ارایه نشده بود. همچنین روش پیشنهادی برای تولید طرح پیوسته بهینه نیز در مقایسه با سه الگوریتم موجود از مزایای قابل توجه‌ای برخوردار است که عبارتند از:

۱- مزیت مهم روش پیشنهادی سرعت تولید طرح بهینه است. پیش‌بینی می‌شود زمان تولید طرح در الگوریتم‌های قبلی با افزایش ابعاد مسأله بصورت اجتناب‌ناپذیر افزایش‌یافته و تولید طرح برای مسایل نسبتاً بزرگ عملاً غیرممکن شود. در روش پیشنهادی بنابه دلایل زیر زمان تولید طرح با افزایش ابعاد مسأله بصورت اجتناب‌ناپذیر افزایش نمی‌یابد.

۱-۱- در ادبیات برنامه‌ریزی ماتریسی گزارش شده است که تعداد تکرارهای مورد نیاز برای حل مدل پیشنهادی علی‌رغم افزایش ابعاد مسأله ثابت می‌ماند [۲۱].

۱-۲- مدل پیشنهادی عملیات دستی موردنیاز برای تشکیل مسایل بهینه‌سازی مربوط به الگوریتم‌های موجود را حذف می‌نماید.

۱-۳- ضرورت حل مسایل بهینه‌سازی متعدد مربوط به روش‌های موجود از بین می‌رود.

۲- انعطاف‌پذیری مدل پیشنهادی امکان مدل‌سازی سایر معیارهای بهینگی را فراهم می‌سازد و همچنین می‌توان با افزودن سایر محدودیت‌های فنی و هزینه‌ای به تولید طرح بهینه پرداخت.

۳- سهولت تحلیل حساسیت طرح‌های تولید شده.

۴- وجود الگوریتم‌های حل قوی مبتنی بر نقاط داخلی برای مدل‌های پیشنهادی. از نظر تئوری ثابت شده است که در بدترین شرایط تابع حجم محاسبات الگوریتم‌های نقاط داخلی از درجه چندجمله‌ای است [۲۱].

۷- جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

با بررسی ادبیات طراحی بهینه آزمایش‌های چندپاسخی مشخص شد: اولاً روشی برای تولید طرح گسسته بهینه وجود ندارد. ثانیاً سه الگوریتم موجود طرح پیوسته بهینه بدلیل مشکلات خود از کارایی خوبی برخوردار نیستند.

- 1- Design and Analysis of Experiments
 - 2- Evolutionary Algorithms
 - 3- Draper and Hunter
 - 4- Fedorov
 - 5- Roy and Gnanadesikan and Srivastava
 - 6- Wijesinha
 - 7- Krafft and Schaefer
 - 8- Imhof
 - 9- Bischoff
 - 10- Chang
 - 11- Boyd and Vandenberghe
 - 12- Approximate Design
 - 13- Exact Design
 - 14- Zellner
 - 15- Kronecker
 - 16- Best Linear Unbiased Estimator (BLUE)
 - 17- Combinatorial Optimization
 - 18- Global Optimization
- 387-397, 2004.
- Khuri, A. I., Cornell, J.A., Response Surfaces: Designs and Analysis Second Edition, Revised and Expanded. Marcel Dekker, Inc., 1996. [۱۲]
- Draper, N.R., Hunter, W.G., Design of Experiments for Parameter Estimation in Multiresponse Situations, *Biometrika* 53, 525-533, 1966. [۱۳]
- Roy, S.N., Gnanadesikan, R., and Srivastava, J.N., Analysis and Design of Certain Quantitative Multiresponse Experiments, Pergamon Press, 1971. [۱۴]
- Wijesinha, M.M.C., Design of Experiments for Multi-response Models, Unpublished Ph.D. Thesis, Dep. of Statistics, University of Florida, Gainesville, 1984. [۱۵]
- Krafft, O., Schaefer, M., D-Optimal designs for a Multivariate Regression Model, *Journal of Multivariate Analysis* 42, 130-140, 1992. [۱۶]
- Imhof, L., Optimum Designs for Multi-response Regression Models, *Journal of Multivariate Analysis*, 72, 120-131, 2000. [۱۷]
- Bischoff, W., On D-Optimal Designs for Linear Models Under Correlated Observations with an Application to a Linear Model with Multiple Response, *Journal of Statistical Planning and Inference* 37, 6980 1993. [۱۸]
- Chang, S.I., Some Properties of Multi-response D-Optimal Designs, *Journal of Mathematical Analysis and Applications* 184, 256-262, 1994. [۱۹]
- Chang, S.I., An Algorithm to Generate Near D-Optimal Designs for Multiple-Response Surface Models, *IIE Transactions* 29 1073-1081 1997. [۲۰]
- Boyd, S., Vandenberghe, L., *Convex Optimization*. Cambridge University Press, 2004, <http://www.stanford.edu/~boyd>. [۲۱]
- Zellner, A., An efficient method of estimating seeming unrelated regressions and tests for aggregation bias, *American Statistical Association Journal* 57 348-368, 1962. [۲۲]
- Vandenberghe, L., Boyd, S., Semidefinite programming, *SIAM Review* 38(1), 49-95, 1996. [۲۳]
- Lewis, A.S., Overton, M.L., Eigenvalue Optimization, *Acta Numerica*, 149-160, 1996. [۲۴]
- Todd, M.J., Semidefinite Optimization, *Acta Numerica* 10, 515-560, 2001. [۲۵]
- Vandenberghe, L., Boyd, S., Wu, S.-P., Determinant Maximization with Linear Matrix Inequality Constraints, *SIAM Journal on Matrix Analysis and Applications* 1(2) , 499-533, 1998. [۲۶]